

[Hauch.]

er en Lejlighed til stærkt at understrege det.

Det ærede Medlem Hr. Ch. Petersen siger, at det er skamløst at sætte Klasserne op mod hinanden. Ja, det er skamløst, og navnlig i en Tid som den, vi i Øjeblikket oplever. Med de Udsigter, som hele vort Samfund har til Fremtidens Fattigdom, da er det skamløst at stille Klasserne op mod hinanden, og det skulde man erindre, naar Talen er om den Placering, som man økonomisk set har givet Landbruget. Der er Tid endnu til at rette denne Fejl, som maaske er forstaaelig, om end ikke undskyldelig, men man bør ikke indstille sig paa at lade være med at gøre denne Uret god igen og derigennem søge at provokere Folk frem til Udtalelser, der giver Anledning til, at man sætter Strid og Splid mellem Klasserne.

Det, man gjorde den 1. September, og det, man har fastholdt indtil denne Dag — jeg haaber ikke, man fastholder det mange Dage endnu —, er dette, at man tager fra det ene Erhverv og deler ud til de andre under det Motto, at man vil forskaane den øvrige Del af Befolkningen for Prisfordyrelser. Den Tilstand, der har hersket siden den 1. September og til i Dag, det er en skamløs Tilstand, og de Herrer skulde sørge for, at den bliver bragt til Ophør snarest muligt. Der er Tid endnu.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg er ikke klar over Rækkevidden af det ærede Medlem Hr. Hauchs Udtalelser, men hvis det ærede Medlem mener, at Spørgsmaalet om den danske Kroner Kurs i Dag staar paa Dagsordenen, og at det er et Omraade, hvor der kan ske nogen Ændring i den kommende Tid, saa tager det ærede Medlem fejl. Det Spørgsmaal, vi stod over for den 1. September, hvorledes den danske Kroner Stilling skulde være i den kommende Tid, maatte naturligvis løses ud fra en samlet Bedømmelse af det danske Samfunds Interesser, og den Bedømmelse, som da blev foretaget, har efter min Mening været rigtig, ogsaa set i Forhold til det Erhverv, som det ærede Medlem i fortrinlig Grad repræsenterer. Dette Spørgsmaal har mange Sider, og det er ganske urigtigt at tro, at hvis man dengang havde ændret den danske Krone, havde alt været godt for Landbrugets Vedkommende. Ogsaa inden for Landbruget er det saadan, at man ikke alene skal sælge, men at man ogsaa skal købe, og de, der har de mindste Brug, skal købe mest. Regeringen har ikke afvist at

tage Hensyn til den Ændring i Landbrugets Stilling, som ogsaa Ændringen i Sterlingkursen har bevirket. Vi har til Dato ydet Landbruget et Beløb af op mod 30 Mill. Kr. til Regulering netop af dette Forhold, og vi har erklæret os villige til fortsat at yde en Udligning paa dette Omraade, en Udligning, som sikkert i Dag vil komme til at dreje sig om mere end om den Kursforskel, der kan være Tale om.

Det er rigtigt, at vi i Tider som disse maa vogte os for — og det gælder til alle Sider — at stille de enkelte Grupper i Befolkningen op mod hinanden. De Tider, vi gaar i Møde, vil betyde for os alle saadanne Vanskeligheder, at Spørgsmaalet om, hvem der skal bære Byrderne, bliver et Spørgsmaal, som vi ikke alene maa søge at løse ved dertil egnede Foranstaltninger, men ved hvis Løsning Forholdene selv i høj Grad vil være medvirkende. Der er ingen, som bliver uden for denne Byrdefordeling. Vi er under Skæbnens Tryk, og Skæbnen er over os alle; men paa et Tidspunkt som dette, hvor det drejer sig om et saa relativt beskedent Beløb, som der her er Tale om, og hvor det ikke drejer sig om Etablering af nye Tilstande, men kun om for en vis Tid at opretholde en bestaaende Tilstand, da at svinge sig saa højt op, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har gjort, det er ganske urimeligt. Det kan kun betyde, at man ønsker at uddybe Skellet, og der er nu engang Forskel mellem Tjenestemændenes Vilkaar og Vilkaarene for de private Erhverv. Det kan ikke være saadan, at Udsvingene over for Tjenestemændene skal virke med samme Hastighed og samme Styrke som i de private Erhverv, for gaar det opad for de private Erhverv, følger Tjenestemændene jo ikke med og har aldrig fulgt med. Derfor maa der over for dem anlægges en noget anden Betragtning, hvilket ikke udelukker — som jeg ogsaa har peget paa —, at Forholdene for Tjenestemændene kan stille sig paa en saadan Maade, at de ikke kan bevare, hvad vi i Øjeblikket tilsiger dem. Men de private Erhverv maa tage de Vilkaar, som Livet byder.

Nu vil det ærede Medlem Hr. J. S. Foget formodentlig hertil sige: Ja, men Regeringen har paa visse Maader grebet ind over for det private Erhvervsliv. Og det er rigtigt; vi har grebet ind baade paa den ene og den anden Maade, men jeg gad ogsaa nok vide, hvorledes Landbrugets Afsætningsvilkaar overhovedet havde været, hvis ikke Regeringen havde grebet ind og banet Vej for Produktionen, som Tilfældet har været.